गत्यर्थमन्यढेइति कर्म्मणि चतुर्थी जयतीति जिष्णुः ष्णुक् भूजेरिति ष्णुक्। यज्ञरक्षार्थे गमनानन्दात् रोचिष्णु दीप्यमानं मुखमस्य जिभ्राजेति इष्णुः किम्भूतः धृष्णुः प्रगल्भः चिपचसगृधधृषः क्नुरिति क्नुःशीलार्थे ष्णुक् इष्णुक्नुप्रत्यया इत्येके तिस्रणां मातृणामपत्यं त्रै मातुरः संख्यासंभद्रान्मातुर्ङुर्ष्णौ इति ङुर्। कृत्स्नं समस्तं जित मस्त्रंशस्त्रं च येन स तथा रतः रमधातोः क्तप्रत्यये वनतनाद्य निमामिति मलोपः॥२५॥

इषुमति रघुसिंहे दन्दशूकान् जिघांसौ धनुररि भिरसह्यं मुष्टिपीडं दधाने। व्रजति पुरतरुण्यो बद्ध चित्राङ्गुलित्रे कथमपि गुरुशोकान्मा रुदन्माङ्गलिक्यः ॥२६॥

इषुमति॥ रघुसिंहे रामे रघुषु रघुवंशभवेषु सिंह इव शौर्य्या दियोगात् व्रजति सति इषुमति सनिषंगे प्रशंसायां मतुप्। दन्दशूकान् हिंस्रान् दंशेः लुपसदेत्यादिना यङ् जपजभेत्या दिना अभ्यासस्य नुक्। तदन्ताद्यजजपेत्यादिना ऊकः। अतो लोपः यस्यहलः जिघांसौ हन्तुमिच्छौ अज्झनेतिदीर्घः। अभ्या सात्चेति कुत्वं सना शंसेति उः न लोकेति षष्ठीप्रतिषेधात् द्वितीये व। धनुर्दधाने विभ्राणे अरिभिरसह्यं सोढुमशक्यम् शकि सहोश्चेति यत् मुष्टिपीडं मुष्टिना पीडयित्वा मुष्टिशब्दे तृतीयान्ते उपपदे सप्तम्यां चोपपीडेति णमुल्तत्र चकारेण तृतीयानुकर्ष णात्। बद्धं चित्रमङ्गुलित्रं येन अङ्गुलिं त्रायत इति कःपुरे